

رویکرد بالینی به انتقال هوایی مجروحین

*دکتر اسماعیل مجیدی نیا، دکتر عابدین گودرزی

مسائل بیودینامیک: این مسائل ممکن است در هنگام انتقال هوایی مجروحین برای آنان ایجاد شود. این مشکلات شامل لرزش، صداهای محیطی نامطلوب و بیماری حرکت (motion sickness) است.

تغییرات درجه حرارت محیط نیز میتواند بر درجه حرارت بدن بیمار تاثیر گذاشته و آن را مختل کند. همچنین خستگی، اختلالات خواب و ریتم قلب نیز میتواند از عوارض انتقال هوایی مجروحین باشد. **نتیجه گیری و بحث:** موقعیتهای اورژانسی و مخاطره آمیز میتواند در نتیجه انتقال هوایی بیماران ایجاد شود. اگرچه مداخلات پزشکی در داخل هواپیما و هلی کوپتر دقیقاً مشابه مداخلات در سطح زمین است، با اینحال کاهش ارتفاع به حداقل ممکن میتواند بهترین راه حل در جهت کاهش عوارض باشد. انتقال بیمار به نزدیکترین بیمارستان، وجود یک تیم اسکورت همراه تیم پزشکی، نیز میتواند از جمله سایر راه حلها باشد. با اینهمه پزشک داخل وسیله نقلیه بهترین تصمیم گیرنده در تمام زمانها می باشد.

کلمات کلیدی: انتقال هوایی، مجروحین، رویکرد بالینی

انتقال هوایی مجروحین از نیمه اول قرن بیستم آغاز شد. تا سال ۲۰۰۰ اخیر پیشرفتهای فزاینده‌ای در امر نقل و انتقال مجروحان شاهد بوده‌ایم. در چنین فضایی اهمیت مراقبت مجروحان آسیب دیده درک میشود. این مقاله به بررسی رویکردهایی که بر سلامتی مجروحین در هنگام انتقال هوایی تاثیر گذار است می‌پردازد.

عوارض مهمی که بر انتقال هوایی مجروحین تاثیر گذار است شامل ارتفاع و هیپوکسی ناشی از آن، مشکلات بیودینامیک و مشکلات جسمی متعدد در هنگام انتقال هوایی بیماران است.

ارتفاع با افزایش ارتفاع مشکل عمده‌ای که برای بیمار ایجاد میشود هیپوکسی است و این مشکل از ارتفاع ۳۰۴۸ متری ایجاد میشود. به عنوان نوع هیپوکسی، هیپوکسی هیپوکسیک است که ناشی از کمبود اکسیژن محیطی در هوای استنشاقی است. سایر انواع هیپوکسی، hypamichypoxia, circulatory hypoxia, histotoxic hypoxia است. همچنین افزایش ارتفاع بر سیستم تنفسی، گوش میانی، سینوسها و سیستم گوارشی تاثیر گذار است و باعث اوتیک باروتروم، سینوس باروتروم، تهوع و استفراغ و سنکوپ میشود.